

Dr. Fran Svetina v Sv. Jurju ob juž. žel. zopet redno ordinira

Dopisi

Sv. Jedert nad Laškim. Pospravili smo sadje. Toliko ga menda še nikdar ni bilo v tem kraju, posebno hrušk in češpelj. Kupcev malo, cene nizke. Porabl se bo sadni pridelok večinoma doma. Nekaj smo ga shranili, zlasti za deco. Veliko ga posušili; iz nekdanj zelo rabljenih frnjač se je zopet kadilo. Rečičani so si postavili na šolskem zemljišču moderno sušilnico. Mnogo sadja je predelanega v pijačo, povsod je primanjkovalo sodov, najbolj zato, ker je bilo treba češplje, ki niso imele kupcev in jih ni bilo mogoče vseh posušiti ali iz njih narediti mezgo, namočiti v sode, namenjene za sadjevec. In tako bo zopet žganje mešalo ljudem pamet, kvarilo zdravje in zastrupljalo potomstvo. — Malo pa je letos mrve, krompirja, fižola, ajde. Pšenica je prav dobro obrodila. — Tukajšnja

štirirazrednica je razširjena v petrazrednico. Upraviteljstvo je prevzel g. Maks Posinek, ko je prejšnji upravitelj g. Čekada odšel v Sv. Marjeto pri Rimskih Toplicah. Rečiška dvorazrednica je dobila velik prizidek in bo imela tri učilnice. Zidarstvo delo je izvršil M. Curk iz Ljubljane, ki je zgradil tudi rečiško cerkev sv. Antona, najlepši kras rečiške doline. V poletnem času je bilo tam sv. opravilo vsako drugo nedeljo, v zimskem bo vsak mesec enkrat. P. n. Šeligove so preskrbele novi cerkvi oltarne prte z narodnimi vezinami, ki vzbujajo občudovanje. Odbor novega svetišča pa je v velikih skrbih zaradi nastalega dolga. Tudi bo steklo mnogo vode po Rečici v Savinjo, preden bo cerkev opremljena z vsem potrebnim. Prvi in edini zvon je prvemu pel posmrtnico Andreju Kilnarju iz laške nadžupnije. Prizanaša pa smrt vrlim Rečičanom, ki so se toliko trudili in žrtvovali za novo božjo hišo. — Struga rečiškega potoka, ki ob nalivih dela škodo, so na več krajih zavarovali s škarpo in piloti. — Rudnik na Lešju ponehava, premoga je vedno manj, delavce premeščajo v druge revirje. — Na Loki pa je zadruga postavila transformator, ki bo oskrbel z elektriko iz Fale vso kotlino; smrdljivke bodo počasi izginile.

bila poročila morda dolgočasna za večino. Gotovo pa vse zanima, kako je tukaj sedaj, ko je v Evropi vojna. Gotovo da nas skrbi, kaj bo z našo domovino. Pa upamo, da jo bo Kristus Kralj obvaroval pred najstrašnejšim.

A tudi tukaj je skrb velika, kaj bo. Skoro vsem stvarjem že gre cena navzgor. Najprej so se podražili kovinski predmeti, zlasti jeklo in železo, ki se je podražilo do slej že za 20%, tudi živlom cena hitro raste in so v skrbih ljudje, kaj bo, ker nujna posledica podražene gradbenega materiala bo brezposelnost zidarjev. V tej stroki je pa največ naših ljudi zaposlenih.

Večkrat dobivam od tam kaka pisanja, ko se obračajo ljudje name, da bi jim pomagal priti v Argentino. Naj vsem prizadetim javim, da je danes nemogoče misliti na kaj takega. Po tukajšnji postavi more kdo poklicati samo svoje starše ali svoje otroke. Drugače se ne dobi nobeno dovoljenje. Sedaj pa, ko je vojna, so nastopile še nove težave in mislim, da je sploh nemogoče potovati čez široko lužo proč od doma.

Tukaj se sedaj zima poslavlja in je bilo te dni videti breskve v cvetju.

Še to bo zanimalo. Kaj pa tukaj javno mnenje pravi glede evropske vojne? Vse je na strani Poljakov. Niti en časopis ne govori za Nemce, kateri v mnogih primerih nosijo tudi hude posledice svoje domače politike. Vila mesna tovarna »La Anglo«, ki je last angleškega kapitala, je odslovila 800 nemških uradnikov in delavcev. Prav tako se je pa zgodilo, da so nemška podjetja odslovila Poljake.

V Buenos Airesu, 14. septembra 1939.

Janez Hladnik.

Slovinci po svetu

Nekaj novic iz Argentine

Tudi sem do nas pripotuje kot mariborski pozdrav »Slovenski gospodar«, zato pa je prav, da mu tudi od tu pošljemo kdaj kako novico, ki zanima njegove bralce.

Najvažnejša novica, ki bo zanimala posebno rojake iz šent Lovrenca na Ptujškem polju in tudi one okoli št. Andraža v Halozah, je sledeča:

V nedeljo, 10. septembra, je bil spet sprejet nazaj v katoliško Cerkev Emeršič Jože iz šent Lovrenca. — Ob zadnjih volitvah, ko so bile bojda napetosti zelo hude, so se dobili gotovi ljudje, ki so Jožeta Emeršiča znali porabiti za svoje strankarske namene. Posledice volivne napetosti so razburjenega Emeršiča pripravile tako daleč, da je izstopil iz katoliške vere. Pač ni mož preudaril, kaj se to pravi! — Kmalu potem je prišel nazaj v Argentino, kjer je bil že prej. Že doma mu je bilo nepremišljenega koraka žal, toda nazaj stopati je teže kot naprej narediti nepremišljen korak. Toda v Emeršiču je bilo spoznanje kmalu tako jasno, da se je odločil: naj stane kar hoče, mora se popraviti!

In tako se je zgodilo, da se je z vso ponižnostjo podal in sprejel nase vse, da se mu spet vrne pravica pravega sina svete katoliške Cerkve.

Kot izseljenski duhovnik za Slovence sem dobil od nadškofa v La Plati, kamor Avelaneda pristoja, dovoljenje in pooblastilo in 10. septembra ob 10. uri med sveto mašo za Slovence je bil Jožef Emeršič odvezan od izobčenja in spet sprejet med katoliške vernike s svečano in javno izjavo, da obžaluje svoj nepremišljeni korak in da hoče za vedno ostati veren sin svete katoliške Cerkve.

Kakor je bilo javno znano o njegovem dejanju, ko je od vere odpadel, tako naj bo pa tudi javno razglašeno, da je svojo napako popravil, prav tako kot David, ki je storil greh, a je storil tudi pokoro.

Lahko si mislite, kako zelo je vesel Jože Emeršič, da je te nesrečne zgodbe konec,

in me je on sam naprosil, da naj objavim dogodek tudi v »Slovenskem gospodarju«, da se bo razveselila njegova tako potrta mati Jera, njegova žena Lucija, njegovi pridni otroci in njihovi botri ter vsi dobri ljudje.

Seveda bi imeli še drugih novic. Kako smo slavili ljubljanski kongres Kristusa Kralja, kako praznujemo 400 letnico Svete gore, kakor razne naše slovesnosti. Pa bi

Dopisi

Sv. Peter pri Mariboru. Zdaj, ko smo pridelke pospravili, se je pokazalo, da je letošnja letina glede dobljene količine le precej zaostala za lansko. Krme nam bo primanjkovalo, ravno tako bo s krompirjem in fižolom, kar je zlasti za revnejše sloje hud udarec. Tudi sadna letina je bila malenkostna, pa tudi cene niso odgovarjale. Ker je pri nas mnogo viničarskih in delavskih družin, bo marsikatera navezana na nakup življenjskih potrebščin, ker bodo domače zaloge kaj kmalu pošle in glavni izkupiček viničarjev, to je mleko, ne bo zadostoval za nakup manjkajočega. Sedemdesetletnica prihoda šolskih sester k Sv. Petru se je skoraj vse časopisje spominjalo ter prineslo krajše ali daljše članke. — Za dolge zimske večere je najboljši prijatelj, ki nas kratkočasni in prinaša mnogo dobrega, lepa knjiga. Zato se vsem prijateljem lepega čtiva priporoča knjižnica Prosvetnega društva, ki je zadnji čas spet dobila nekaj lepih knjig. Knjižnica je odprta vsako nedeljo in praznik po večernicah. — Novo trgovino z mešanim blagom je otvoril v Kločnikovi hiši naš domačin Konrad Liponik, katerega se toplo priporoča. — Sedaj, ko bo malo več časa, bomo šli spet na agitacijo za dobro časopisje. Naj ne bo naše hiše, kjer bi manjkalo »Slov. gospodarja«.

Sv. Jurij v Slov. goricah. Z nepozabnimi vtisi smo se vračali s kongresa Kristusa Kralja na svoje domove. V naših dušah pa je gorela samo ena misel, da ne bi nikoli pozabili onih dni, zato se je Apostolstvo mož in fantov odločilo, postaviti križ Kristusu Kralju. Na praznik Kristusa

Kralja se je vsa župnija v procesiji zbrala k blagoslovitvi. Prav iskrena hvala bodi izrečena Ivanu in Amalji Rošker, ki sta z veseljem dala les, imela delavce na hrani, enako Cafovi in Drašakovi družini, ki sta zares z ljubeznijo veliko žrtvovali. Delo je bilo izvršeno pod vodstvom Klampferja in njegovih delavcev, betonsko zidavo je izvršil zidar Šnofel, napis »Kristus naš Kralj« je bil v rokah Škrleca in Kurnikov.

Sv. Bolfank v Slov. goricah. Tukajšnja sadjarska podružnica priredi na Martinovo nedeljo v gostilni Horvat tombolo. Glavni dobitek je plemenska telica, kolo in še nad tri sto lepih dobitkov. K udeležbi vabi odbor.

Cezanjevec pri Ljutomeru. Dne 2. novembra je minulo 50 let, kar je nastopil kot učitelj in organist pri takrat še podružniški cerkvi sv. Roka g. Franc Zacherl svojo službo. Pri nas je g. učitelj imel svoj razred še v stari šoli, pozneje pa v privatnih hišah v malih sobah z nad sto učenci. Ob začetku je imel 125 otrok, kot učitelj pri Mali Nedelji pa celo 147 otrok! Svoj učiteljski poklic je izvrševal vzorno ter z vidnimi uspehi. Kot organist je ustanovil tudi takoj pevski zbor, bralno društvo in gasilsko društvo. Občina mu je podelila tudi častno občanstvo, gasilsko društvo pa častno diplomo v znak hvaležnosti. Za ves trud in številne žrtve, ki jih je dosegel spoštovani jubliant na cezanjevskih šolah in cerkvi ter v blagor naroda, izrekamo vsi starši in njegovi bivši učenci najlepšo zahvalo!

Širite „Slov. gospodarja“!